

Böser-Tritt-Steig Lünersee

Lünerseebahn dalstation - Böser Tritt Steig - Lünersee - Lünerseealpe - Douglashütte - Böser Tritt Steig - Lünerseebahn dalstation

**** - 9 Km - 500 Hm - 4:30 uur

Zeg je Brandnertal dan zeg je Lünersee, het natuurlijke stuwmeer achter in het dal op 1970m hoogte. De Lünersee is met de Lünerseebahn eenvoudig te bereiken, daarna kan er een rondje om het meer worden gelopen in nog geen twee uur.

Het wandelpad rond de Lünersee is breed en vlak, behalve het laatste stukje waar het wel even omhoog gaat, maar dit is eenvoudig voor iedereen te doen.

Wij zoeken iets meer inspanning. Maar wel op hoogte omdat het onze eerste vakantiedag in het Brandnertal is en we graag zo snel mogelijk willen acclimatiseren om snel aan meer uitdagende wandelingen op hoogte in de bergen te kunnen beginnen.

De Lünersee is heel geschikt om niet gelijk de eerste dag heel zwaar op hoogte rond te lopen, maar om de klimspieren ook al wat aan te spreken hebben we deze keer niet gekozen voor de kabelbaan maar gaan we lopend omhoog.

Dit kan via de Böser-Tritt-Steig, een geweldig mooie Steig en een unieke ervaring voor wie nog nooit een Steig heeft gelopen. Laat je door het woord 'Steig' niet afschrikken, er komt wel een beetje klauterwerk over rotsen bij kijken, maar alles is hier eenvoudig voor elke toerist te doen. Waar het handig is zijn hulpmiddelen aangebracht als kettingen, maar ook zonder dat is het pad veilig genoeg. Het is ook bijzonder leuk en uitdagend voor kinderen in de leeftijd waarvoor brede wegen al snel beginnen te vervelen.

Het startpunt Lünersee is gemakkelijk te vinden, een kwestie van het Brandertal inrijden en via Bürserberg en Brand de weg alsmaar door blijven rijden tot deze eindigt bij de grote parkeerplaats achter in het dal bij het dalstation van de Lünerseebahn.

Voor ons een heel kort ritje, wij verblijven in het prachtige Landalpark Brandnertal en zetten dan ook al vroeg de wagen op de nog rustige parkeerplaats neer.

De wandeluitrusting is gisteren al in het appartement nagekeken, de rugzakken gevuld met alles wat we voor een bergtocht nodig hebben, zodat het nog een kwestie van wandelschoenen aantrekken en de wandelstokken afstellen is voor we aan onze eerste rondwandeling kunnen beginnen.

Ondanks dat we al in september zitten is het schitterend wandelweer, na een heel slecht zomerseizoen in Oostenrijk lijken we weer eens geluk te hebben met de omstandigheden.

We lopen eerst naar het dalstation van de Lünerseebahn, en eenmaal voorbij het grote bouwwerk gaan we naar rechts richting het routebord dat daar op een verhoging staat. Op dit bordje staat de Böser-Tritt-Steig keurig aangegeven, dat wordt dus een makkie.

Eerst moeten we achter dit bord een beekbedding door, daarna begint het gelijk te klimmen. Het start nog geleidelijk via een pad bestaande uit losse steentjes dat al snel met haarspeldbochten de berghelling op gaat.

Manshoge struiken belemmeren het uitzicht, maar we winnen snel aan hoogte en daarna wordt het vlakker en zijn de struiken nog slechts lage bosjes en grassen. We lopen daarna recht op de imposante rotswand van de Seekopf af.

Eenmaal bij de steile rotswand begint de echte Steig, het pad wordt rotsachtig en gaat pal langs de bergwand steeds meer omhoog. Op sommige punten is het pad even smal, maar eng wordt het nergens en bij gladheid kunnen we ook nog eens de kettingen en staalkabels vasthouden.

Ondertussen is het uitzicht ook enorm toegenomen, dit samen met het leuke pad genieten we enorm van onze eerste Brandnertal wandeltocht. Hoger op de helling passeren we nog een paar kleine stroompjes en watervallen, en zijn er wat hobbels te nemen in de vorm van opstapjes en primitieve traptreden. Als al geschreven, het is inderdaad geen 'gewoon' wandelen, maar de moeilijkheidsgraad van deze Steig is laag.

Na het rotsgedeelte wordt het weer een zigzag pad langs de berghelling tot helemaal boven bij de See. Minder steil en minder klauteren, maar voor het wandelen is dit het zwaarste deel waarin de klimspieren flink worden aangesproken.

Het is geen lange klim omhoog en even later staan we dan ook uit te kijken over de schitterende Lünersee.

De Lünersee is een natuurlijk stuwmeer ten oosten van het Schesaplanamassief met als hoogste top de 2965m hoge Schesaplana. De hoogste berg in het Rätikon.

De See is 1,5 km lang en 0,75 km breed, met een maximale diepte van 139m. Het water uit het stuwmeer wordt gebruikt voor het opwekken van elektriciteit in het Montafontal Tal bij Latschau, een dorpje boven Tschagguns.

We komen iets rechts van de oude Zollwachehütte boven, links achter dit gebouwtje lokt het terras van de Douglashütte bij de dam.

Rond de See is het druk, natuurlijk veel toeristen die met de Lünerseebahn boven zijn gekomen. En nagenoeg iedereen lijkt het meer rechtsom te gaan ronden. Dat was jaren geleden toen we hier al meerdere keren waren zo en zo gaat het dus nog steeds. Meelopen is gemakkelijker dan tegen de stroom in, dus gaan ook wij rechts.

Aan deze zijde loopt het brede pad nagenoeg vlak, een gemoedelijke wandeling met onderweg heerlijke uitzichten op de bergtoppen die zich in het meer spiegelen.

Zo volgen we het pad tot we een afslag naar rechts tegenkomen, hier kan van het 'rondje meer' worden afgeweken door een extra uitstapje te maken naar de Totalphütte. Deze prachtige Hütte met daar achter de Totalpsee zijn een bezoekje waard, maar dat betekent wel een kleine 400m extra klimmen.

Wie het nog zwaarder zoekt kan vanaf de Totalphütte over een Steig verder gaan naar de Schesaplana, het hoogste punt van het gebergte, maar deze Steig is alleen geschikt voor 'Geübte' en niet aan te raden

onder natte omstandigheden. Daarvoor moet vanaf de See zelfs nog ruim 900m worden geklommen.

Voor ons te veel op de eerste dag, dan hadden we de kabelbaan moeten nemen in plaats van de Steig om hier dan alsnog die hoogtemeters te kunnen maken. We lopen de afslag voorbij en mikken op de achterzijde van het meer om daar een plekje te vinden voor een middagpauze in het najaarszonnetje.

Voor we achteraan bij de See een beek over moeten steken via een brug, kunnen we voor deze brug links afdalen naar de waterkant. Daar zit het prima op een paar rotsblokken en de broodjes smaken weer goed. Wat wil je ook met dit geweldige uitzicht met aan de overzijde op de toppen van de 2452m hoge Rossberg en links daarvan de Zaluandakopf met 2437m.

Na de middagpauze vervolgen we het brede pad langs het water en steken we de brug over. Helaas stroomt er nu maar heel weinig water onder door, dat hebben we hier al wel wilder gezien. Ook lag er bij ons vorige bezoek nog veel sneeuw hier in de schaduw van de bergen, maar daarvoor zijn we dit jaar te laat.

Aan de overzijde gaat het pad licht op en neer en kronkelt het wat meer als we onderlangs de Lünerseealpe komen. Daar is dan ook weer een Hütte met een terras voor wie liever niet zelf de broodjes meeneemt, of er gewoon een verfrissing tot zich wil nemen.

Van deze zijde hebben we nu heel goed zicht op de imposante Seekopf, 2698m hoog, met een kopie daarvan in het nu nagenoeg rimpelloze water van de Lünersee. Een prachtig gezicht.

Vorbij de Hütte blijft het een gemakkelijk breed pad, maar daarna gaat het wel omhoog. We klimmen hier geleidelijk naar 2080m met weer nieuwe gezichtshoeken op deze fraaie omgeving. In dit gedeelte staan enkele bankjes dicht bij het pad, maar er is ook een rustplekje ingericht meer links van het pad op een hele mooie uitzichtlocatie.

Afdalen vanaf het hoogste punt naar de stuwdam is het pittigste deel van dit 'rondje meer'. Om de 100m hoogteverschil over de korte afstand naar de dam af te kunnen leggen gaat het zigzaggend omlaag.

Haarspeldbochten langs mooie rotspartijen, maar het pad blijft breed en het lastigste is eigenlijk alleen het wegglijden over rollende steentjes als je net te snel omlaag wilt gaan.

Even later staan we op de brede dam en steken deze over naar de Douglashütte, waar het terras ook weer druk bezet lijkt.

Nu wordt het tijd om te kiezen, een terrasje pakken en daarna met de Lünerseebahn omlaag, of toch zelf maar weer afdalen via de Steig terug naar de parkeerplaats.

We zijn het snel eens, de Böser-Tritt-Steig was zo mooi dat de drie dames in mijn gezelschap dit het liefst ook weer omlaag willen doen.

We lopen dus aan de Douglashütte voorbij en pauzeren nog even bij de Zollwachehütte om wat fruit te eten en de waterflessen aan te spreken ter voorbereiding op de afdaling.

Daarna zoeken we het pad omlaag op om aan de Steig te beginnen zoals we ook boven zijn gekomen. Afdalen is vaak zwaarder dan klimmen, vooral voor de knieën, maar het

was vandaag geen lange tocht dus hebben we de tijd om het rustig aan te doen en onderweg vooral ook van de omgeving te blijven genieten.

De parkeerplaats staat nu helemaal vol, en zelfs langs de weg er naar toe staan lange rijen auto's. Dat is het voordeel van onze vroege start van vanmorgen, onze wagen staat niet ver weg en we zijn dan ook snel weer terug in ons Landal appartement waar we nog lekker op het balkon in de zon kunnen nagenieten en onze wandeldag van morgen al vast te plannen.

De routes zijn zo nauwkeurig mogelijk opgetekend. Ik ben niet verantwoordelijk voor wijzigingen ter plaatse en/of (type-)fouten in de omschrijvingen. NEEM ALTIJD EEN GOEDE WANDELKAART MEE! [En mail ons](#) als je onjuistheden tegenkomt.

© 2006-2015 superfamilie.nl | Het is toegestaan deze PDF routebeschrijving af te drukken of te downloaden naar een lokale harde schijf voor enkel persoonlijk en non-commercieel gebruik. | Voor meer informatie zie: [Auteursrecht & Disclaimer](#) |